

Arrest

nr. 259 409 van 16 augustus 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. SCHELLEMANS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 april 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 december 2020 tot beëindiging van het verblijf (bijlage 13octies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. DAEM *loco* advocaat J. SCHELLEMANS en van advocaat L. BRACKE *loco* C. DECORDIER T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 december 2007 dient de verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 1 september 2009 wordt de verzoeker erkend als vluchteling. De verzoeker wordt dienvolgens in het bezit gesteld van een verblijfskaart voor onbepaalde duur.

1.3. Op 29 juli 2016 wordt de verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Hasselt tot een gevangenisstraf van 7 maanden met uitstel van 3 jaar wegens diefstal.

1.4. Op 21 september 2017 wordt de verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Mechelen tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel van 3 jaar wegens vereniging van misdadigers om misdaden te plegen.

1.5. Op 11 februari 2019 stuurt de verweerder een verzoek tot intrekking van de vluchtelingenstatus aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.6. Op 12 april 2019 wordt de verzoeker gehoord in het kader van het voornemen tot intrekking.

1.7. Op 23 mei 2019 neemt het CGVS een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Tegen voormelde beslissing dient de verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.8. Bij arrest nr. 232 174 van 3 februari 2020 wordt het beroep vermeld in punt 1.7. verworpen.

1.9. Op 25 februari 2020 wordt de verzoeker uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan hij het nodig achtte dat de verweerder erover beschikte bij de beoordeling van zijn situatie.

1.10. Op 24 april 2020 neemt de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Deze beslissing wordt vernietigd bij 's Raads arrest nr. 242 855 van 23 oktober 2020.

1.11. Op 7 december 2020 neemt de thans bevoegde staatssecretaris voor Asiel en Migratie opnieuw een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Deze beslissing wordt, in de vorm van een bijlage 13octies, aan de verzoeker ter kennis gebracht met een ter post aangetekende zending van 9 december 2020. Het betreft de thans bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verweerder werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid *ratione temporis* op. Deze exceptie wordt als volgt toegelicht:

“De in casu bestreden beslissing werd genomen op 07.12.2020 en op 08.12.2020 per aangetekende brief verzonden naar de verzoekende partij, zoals blijkt uit de akte van kennisgeving, waarvan zich een kopie bevindt in het administratief dossier.

Artikel 39/57, §1, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

(...)

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”

De bestreden beslissing werd per aangetekende brief verzonden op 08.12.2020.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van de wet bedoelde beroep worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving die geacht wordt te zijn gebeurd op de derde werkdag die volgt op de werkdag waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, ofwel in casu op 11.12.2020.

Zodoende was 11.01.2021 in casu de laatste dag om het verzoekschrift op te sturen, terwijl verzoekende partij haar verzoekschrift dateert op 27.04.2021, zijnde aldus na de termijn van 30 dagen.

In zoverre verzoekende partij haar verzoekschrift na 11.01.2021 heeft verstuurd, heeft verzoekende partij dit beroep laattijdig ingesteld, en is het beroep onontvankelijk ratione temporis.”

3.2. De verzoeker had in het verzoekschrift het volgende uiteengezet omtrent de tijdigheid van het beroep:

“De bestreden beslissing werd op 7 december 2020 ter kennisgeving aangetekend verstuurd naar verzoeker.

Verzoeker werd op 20 november 2020 echter ten gevolge van een verzoekschrift van het Parket Halle-Vilvoorde gedwongen opgenomen in het psychiatrisch ziekenhuis Sint-Alexius in een toestand van geestesziekte.

Verzoeker trachtte zich zichzelf namelijk in brand te steken, en kampt met een depressie.

Verzoeker verbleef een periode in het psychiatrisch ziekenhuis, waardoor hij de bestreden beslissing niet in ontvangst kon nemen, of tijdig ophalen bij het postkantoor (stuk 2).

Verzoeker was dan ook niet op de hoogte van de bestreden beslissing. Pas op 29 maart 2021 vernam verzoeker via zijn sociaal assistent bij het CAW dat er sprake zou zijn van een nieuwe weigeringsbeslissing.

Hierop vroeg verzoekers raadsman het administratief dossier op bij de dienst Openbaarheid van Bestuur, die op 30 maart 2021 een kopie van de bestreden beslissing doorstuurde, (stuk 5)

Verzoeker bevond zich in een overmachtssituatie, en nam pas kennis van de bestreden beslissing op 30/03/2021. Voorliggend beroep werd binnen de 30 dagen ingediend na deze kennisname. Voorliggend verzoekschrift werd dan ook binnen de wettelijke beroepstermijn ingediend.

Daarbij dient nog opgemerkt te worden dat wanneer de code van de aangetekende zending van verwerende partij van 7 december 2020 wordt ingegeven op de track & trace website van B-post, er geen resultaat wordt gevonden. Hieruit blijkt dat er met deze aangetekende zending mogelijks ook iets is misgelopen, en de aangetekende zending niet correct is aangeboden op het adres van verzoeker (zie stuk 3 en 4).”

Ter terechtzitting geconfronteerd met de in de nota met opmerkingen opgeworpen exceptie, verwijst verzoekers advocaat nogmaals naar de voormelde uiteenzettingen in het verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

De ontvankelijkheid *ratione temporis* raakt de openbare orde (RvS 4 november 1980, nr. 20.686, Eeckman en Valcke). De Raad dient dus zelfs ambtshalve na te gaan of het beroep binnen de bij de wet voorziene vervaltermijn werd ingesteld en moet ingaan op excepties van niet-ontvankelijkheid die dienaangaande worden opgeworpen. De beroepstermijn dient strikt te worden toegepast en de rechter zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671; RvS 27 maart 2001, nr. 94.316). Het is de Raad niet toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733).

De beroepstermijnen die gelden in de onderscheiden procedures voor de Raad, worden bepaald in artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 39/57, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

*“De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.
(...)”*

Deze termijn, die in de voorliggende procedure aan de orde is, moet luidens artikel 39/57, §2, van de Vreemdelingenwet als volgt worden berekend:

“§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

(...)

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

(...)

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

2.4. Uit het administratief dossier alsook uit de stukken die de verzoeker zelf heeft bijgebracht (inventaris verzoekschrift, stuk 3), blijkt dat de thans bestreden beslissing aan zijn toenmalige én tevens huidige woonplaats te Tongeren werd verzonden met een aangetekende zending die op 9 december 2020 aan de postdiensten werd aangeboden. De verweerder gaat er in de nota met opmerkingen vanuit dat de aangetekende zending werd verstuurd op 8 december 2020, doch dit betreft niet de datum van de overhandiging aan de postdiensten, maar de datum dat de zending werd klaargemaakt door de dienst Expeditie van de FOD Binnenlandse zaken (zie de stempel van 8 december 2020). Uit de door de postdiensten aangebrachte poststempel, blijkt duidelijk dat de aangetekende zending daags nadien, namelijk op 9 december 2020, werd aangeboden op het postkantoor te Brussel.

Overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, begint de beroepstermijn van dertig dagen *in casu* dus te lopen met ingang van maandag 14 december 2020, dit is de derde werkdag die volgt op de datum van de overhandiging aan de postdiensten (woensdag 9 december 2020). De uiterste datum om het beroep in te dienen betreft aldus dinsdag 12 januari 2021. De verzoeker kan echter nog een tegenbewijs leveren.

De door de verzoeker naar voor gebrachte stukken en het bijhorende betoog, bevatten echter geen tegenbewijs in de zin van artikel 39/57, §2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

De verzoeker stelt in de eerste plaats dat hij door een opname in het ziekenhuis verhinderd was om de bestreden beslissing in ontvangst te nemen of ze tijdig op te halen bij het postkantoor. Hij steunt zich hieromtrent op een vonnis van de vrederechter van het kanton Meise van 25 november 2020, waarbij werd beslist tot de ongegrondheid van het verzoek van 20 november 2020 van de procureur des Konings bij het parket van Halle-Vilvoorde tot het opleggen van beschermingsmaatregelen, alsook op een attest van 4 mei 2021 waarin de directeur van het psychiatrisch ziekenhuis Sint-Alexius te Grimbergen bevestigt dat de verzoeker in de kliniek werd opgenomen op 20 november 2020 en er werd ontslagen op 11 december 2020 (inventaris verzoekschrift, gebundelde documenten onder “stuk 2”). Uit deze documenten kan enkel blijken dat de verzoeker op 20 november 2020 ten gevolge van een verzoekschrift van de procureur des Konings ter observatie werd opgenomen in het psychiatrisch ziekenhuis Sint-Alexius, waarna de vrederechter op 25 november 2020 besliste dat er geen beschermingsmaatregel diende te worden getroffen aangezien de verzoeker intussen gestabiliseerd was, hij voldoende ziektebesef had en hij ook bereid was tot een behandeling op vrijwillige basis; en dat hij vervolgens vrijwillig ter behandeling in hetzelfde ziekenhuis verbleef tot 11 december 2020. De verzoeker toont derhalve niet aan dat hij ten tijde van de verzending van de bestreden beslissing, dit is op 9 december 2020, gedwongen was opgenomen. Daarnaast blijkt uit de door de verzoeker bijgebrachte stukken dat hij reeds op 11 december 2020 werd ontslagen uit het ziekenhuis. Het is dan ook geenszins aangetoond dat de verzoeker niet thuis was op de effectieve datum van de aanbieding van de aangetekende zending van 9 december 2020 of dat hij daarna niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om deze zending op te halen op het postkantoor binnen de tijdspanne dat zij aldaar kon worden opgehaald blijkens het bij de eventuele afwezigheid achtergelaten bericht van de postdiensten.

Verzoekers hele betoog is overigens niet ter zake dienend. De zinsnede “*tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst*”, waarvan sprake in artikel 39/57, §2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, mag er dan wel op zijn gericht de geadresseerde van de brief de mogelijkheid te bieden het bewijs te leveren dat hij de brief op een andere, latere dag heeft ontvangen, doch daarmee wordt geenszins afbreuk gedaan aan de vaste rechtspraak van de Raad van State dat dit ‘ontvangen’ regelmatig geschiedt – in het geval dat de bestemming niet thuis is – door het achterlaten van een bericht van de aangetekende zending in diens brievenbus en niet door het daadwerkelijk afhalen van het schrijven op het postkantoor (cf. RvS 18 november 2013, nr. 225.507). De Raad stelt vast dat de verzoeker niet het bewijs levert dat het voormelde bericht niet of op een latere datum in zijn brievenbus werd achtergelaten.

De enkele bewering dat er “mogelijks” iets mis is gelopen met de aangetekende zending en de aangetekende zending niet correct is aangeboden op zijn adres, heeft voorts uiteraard geen bewijswaarde die kan ingaan tegen de uitdrukkelijke bepaling van artikel 39/57, §2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Ook het afschrift van de opzoeking op de website van Bpost, heeft geen bewijswaarde (inventaris verzoekschrift, stuk 4). In tegenstelling tot hetgeen de verzoeker betoogt, betreft het stuk 4 geen opzoeking op de “track and trace” website van Bpost, maar blijkt dat de cijfercode van de aangetekende zending (eindigend op 328) werd ingegeven op de algemene zoekfunctie van de FAQ (Frequently Asked Questions) van de klantendienst van Bpost, hetgeen logischerwijze geen zoekresultaten opleverde. Op de website van Bpost wordt overigens ook uitdrukkelijk vermeld dat “de meldingen via Track & Trace (...) enkel informatief (zijn) en (...) geen juridische waarde (hebben)” (zie: <https://www.bpost.be/nl/faq/zijn-meldingen-vantrack-trace-een-rechtsgeldig-bewijs>). De verzoeker levert derhalve noch het bewijs dat de aangetekende zending van 9 december 2020 niet of niet tijdig werd aangeboden aan zijn woonplaats, noch het bewijs dat er hem geen of pas laattijdig bericht van deze zending werd achtergelaten.

Evenmin brengt de verzoeker, die reeds op 11 december 2020 uit het ziekenhuis werd ontslagen, overigens enig afdoende bewijs naar voor waaruit kan blijken dat hij niet thuis was op de datum dat de aangetekende zending effectief aan zijn woonplaats werd aangeboden.

De bewering dat de verzoeker pas op 29 maart 2021 via zijn sociaal assistente bij het CAW vernam dat er een nieuwe weigeringsbeslissing werd genomen en het gegeven dat verzoekers raadsman via de dienst Openbaarheid van Bestuur op 30 maart 2021 in het bezit werd gesteld van een kopie van de bestreden beslissing, doen voorts geen afbreuk aan het feit dat de beroepstermijn overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, ingaat op de derde werkdag die volgt op de dag dat de aangetekende brief aan de postdiensten overhandigd werd. De bestreden beslissing werd met een aangetekende brief van 9 december 2020 aan verzoeker ter kennis gebracht. De niet nader onderbouwde bewering van de verzoeker dat hij pas op 30 maart 2021 kennis kreeg van de (inhoud van de) bestreden beslissing, komt niet in aanmerking als het vereiste “bewijs van het tegendeel”, te meer omdat de verzoeker zijn bewering dat hij de aangetekende zending niet tijdig kon ophalen op het postkantoor niet heeft gestaafd (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.961).

Enig tegenbewijs in de zin van artikel 39/57, §2, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, ligt derhalve niet voor. Het beroep dat werd verstuurd met een aangetekende brief van 27 april 2021, werd dus manifest buiten de *in casu* voorziene vervalltermijn van dertig dagen ingediend, zodat het laattijdig en onontvankelijk is.

Enkel overmacht kan derhalve nog anders doen besluiten omtrent de tijdigheid van het beroep. Aangezien de verzoeker reeds geruime tijd voorafgaand aan de datum van de ter post aangetekende verzending van de bestreden beslissing niet meer gedwongen was opgenomen en aangezien hij in elk geval reeds uit het ziekenhuis was ontslagen twee dagen nadat de aangetekende zending door de diensten van de verweerder werd overhandigd aan de postdiensten, wordt niet aangetoond dat de verzoeker de aangetekende zending buiten zijn wil om niet tijdig in ontvangst heeft kunnen nemen (op de datum van de effectieve aanbieding aan zijn woonplaats dan wel gedurende de tijd dat de zending blijkens het bericht van de postdiensten nog op het postkantoor kon worden afgehaald) en wordt evenmin aangetoond dat de verzoeker buiten zijn wil om in de onmogelijkheid verkeerde om het beroep in te dienen uiterlijk op 12 januari 2021, dit is de datum waarop de in artikel 39/57, §1, van de Vreemdelingenwet voorziene vervalltermijn van dertig dagen afliep.

Het beroep is derhalve laattijdig en dus onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien augustus tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DE GEYTER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DE GEYTER

C. DE GROOTE